

[Niels Anker Koføed]

her i Danmark og ikke hindrer, at vi kan udnytte de muligheder, der er på den anden side i Europa, jo bedre. Det vil sige, at vi skal tilpasse vores lovgivning til nutid og fremtid på en masse områder nu.

Hr. Erhard Jakobsen nævnte valutaproblemerne. Så vidt jeg har læst i en beretning fra EF-Parlamentet, koster vekslingen af valuta inden for EF-markedet mere end hele EF's budget, og det er trods alt penge, som forbrugerne på en eller anden måde skal betale.

Når vi nu taler om harmonisering ikke alene af afgift, men også af andre ting, så har jeg forståelse for, at der er partier, der savner den glørværdige tid, hvor vi kun skulle tage hensyn til os selv i Danmark og opbygge sindrige, bevagede systemer til glæde for os selv. Men den tid er forbi. Det gælder også hr. Ivar Nørgaards parti.

For øvrigt synes jeg, det var interessant at høre både hr. Ivar Nørgaard og hr. Gade. Hvis jeg nu lidt polemisk skal karakterisere de to partier, så synes jeg, det socialdemokratiske indlæg var uhyre konservativt, grænsende til det reaktionære – undskyld, jeg har lidt svært ved at formulere mig, men det var umiddelbart min opfattelse. Derimod kan jeg konstatere, at SF's indlæg var konservativt, men ikke reaktionært. Der var tegn på, at man nu har erkendt situationen, og nu vil man godt ind på tankegangen. Man stillede krav: Hvad vil regeringen gøre? Vi skal undersøge, hvad konsekvenserne er. Det var en positiv tilkendegivelse, men ikke den samme angst, som jeg ligesom fornemmede i hr. Ivar Nørgaards indlæg. Men det er måske mig, der har taget fejl. Det håber jeg da.

Vi må jo se i øjnene, at i fremtiden bliver det folkenes og forbrugernes Europa. De vil ikke acceptere disse grænser. De vil ikke acceptere disse restriktioner, og hvis man skal køre fra Århus til Tyskland, så vil man ikke standse ved grænsen. Hvorfor skal man det, når man har en udmærket motorvej? Så standser man på det sted, hvor man skal hen. Sådan vil kravet blive.

Jeg synes, det er godt, det, regeringen siger her, at man har nedsat en stribe udvalg til at belyse konsekvenserne, for jeg synes, det er fornuftigt, at vi prøver at tilrettelægge og analysere, så godt som vi kan, hvad vi kan gøre for at få udnyttet de muligheder, det indre marked giver. For det er jo en ekstra chance for os. Det er en chance for at få yderligere gavn af den økonomiske politik, som man fører i andre lande, og som vi også bliver nødt til at føre.

Vi må selvfølgelig sørge for, at dansk erhvervsliv bliver konkurrencedygtigt. Hr. Gade har ret i, at skattetrykket er svært at måle. Vi tager en del af omkostningerne væk fra erhvervslivet, dagpengene og alt det her, men hvad bliver resultatet? Resultatet bliver, at skattetrykket føles for højt, det vil sige, at folk flytter andre steder hen. Derfor er det en svær opgave at løse, for vi har nemlig fået en offentlig sektor, der er blevet for stor. Folk vil gerne have penge, men folk vil ikke betale til den offentlige sektor i den grad, og så flytter de. Virksomheder flytter, andre flytter.

Det er de udfordringer, vi er op imod, så jeg mener, at vi skal passe på, når vi lovgiver, at arbejdsmarkedet ikke har for store omkostninger. Lønningerne må ikke være for store; stigningen skal være mindre end i de andre lande. Og vi skal til at omstrukturere vort samfund. Vi tror, vi kan bevare det, som det er. Det kan vi da ikke. Teknikken skal nok sørge for, at folk ikke vil acceptere et konservativt samfund, som nogle forsvarer til det yderste.

Jeg mener, at det er nødvendigt, at vi også i Folketinget tager tråden op. Erhvervslivet er godt i gang.

Når man så ser på interessen i de andre nordiske lande, synes man, det er formidabelt, som interessen er dér. Jeg synes også, interessen i Danmark er stor, men konsekvenserne skal vi se i øjnene, og vi skal træffe beslutninger, således at det bliver nemmere for befolkningen at få glæde af det indre marked.

Jeg synes foreløbig, at det er en udmærket og positiv debat, og jeg håber da, at vi efterhånden kan komme videre, så den reaktionære, forsigtige og selvbeskuende holdning efterhånden forsvinder fra Folketingets partier. Det er mit ønske for denne debat.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Hvis man ikke vidste det, kunne man godt blive i tvivl om, hvorvidt den sidste ordfører var i samme parti som udenrigsministeren, for jeg har forstået, at regeringen dog finder, at det er nødvendigt at fastholde en stor del – sådan måtte jeg i hvert fald udlægge det – af de afgiftsforskelle, der er i øjeblikket, men at man nu vil le studere, om der var nogle tilpasninger, man kunne foretage, mens hr. Niels Anker Koføed altså argumenterer for, at vi straks skal ophæve